

LA TARONJA VALENCIANA, DE NOU, PEDRA D'ESCÀNDOL

¡Ja passen els moros!!

El fet de pertànyer a la CEE fa que allò que es temia amb un cert esglai haja esdevingut veritat. Els productes que s'importen del Marroc podran passar per l'Estat espanyol i també quedar-s'hi i competir amb el nostre mercat.

Lluís Albert Escorihuela

Allò que tant es temia, i que amb un cert esglai esperava el sector taronjaire valencià, ha esdevingut un fet irreversible, per una raó ben senzilla: com que ara ja pertanyem a la Comunitat Europea com a membres de dret, els productes que s'importen del Marroc i altres països tercers, ja poden passar lliurement per la Península Ibèrica, —pel País Valencià els deu fer, de moment, una mica de por— i a més poden quedar-se ací i competir obertament amb el nostre mercat.

Això és possible que n'espante més d'un, i de fet són molts els que ja s'han estirat els cabells. Però cal veure amb la serenitat necessària que reclama una tal situació.

En principi, l'entrada en la CEE suposa per a nosaltres l'ingrés en el mercat més important del món: ni més ni menys que 320 milions de consumidors, la major part d'ells amb un alt nivell d'ingressos i unes possibilitats consumistes ben elevades.

D'altra banda, no és difícil veure que la pressió dels antics estats de formació jacobina, s'alleugerirà d'una manera natural, per la mateixa complexitat dels estats i les diverses nacions i formacions lingüístiques i socials que el conformen.

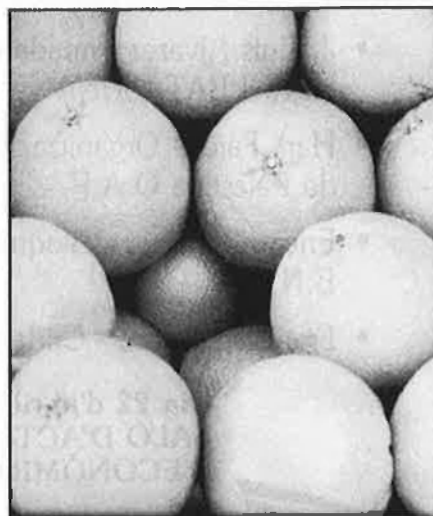
Tot això té una importància econòmica i social transcendental i no és ara el moment de detallar fins a quin punt això canviarà la història d'Europa i del món sencer.

El que ara hem de tractar és què comportarà realment el fet que al nostre mercat entre la producció marroquina (no hem d'oblidar que el nostre mercat ja és la CEE, i en alguns punts pot afectar l'economia valenciana). I no preci-

sament en el caràcter catastrofista en què han incidit alguns sectors de la dreta, que mai no se sap si estan defensant els interessos del sector agrari, en detriment del sector serveis (llegiu empreses valencianes de transport per camió, les quals signifiquen un altíssim percentatge de la flota espanyola).

Primer caldrà parlar de l'economia valenciana, basada en el monocultiu taronjaire ja que, com és ben sabut, els monocultius són propis dels països tercermundistes. I l'entrada en el mercat de la CEE ens dona unes possibilitats molt grans per situar-nos al capdavant de l'economia agrària europea. ¿Com hem de deixar de banda la nostra renda situacional, la calor i la llum natural de què disposem, mentre en altres països (Holanda, per exemple) necessiten llum artificial i fuel-oil per fer possibles els seus cultius d'hortalisses de primor, flor tallada, plantes ornamentals, etc...?

Ara bé, ací tenim grans problemes, el primer dels quals és la manca

d'aigua. Però també tenim un nivell d'organització cooperativa molt superior a la resta de l'Estat espanyol, i no oblidem que l'Estat espanyol mai no ha ajudat l'economia mediterrània: ni al País Valencià, ni a Tarragona o el Maresme ni a Mallorca. El Forpa fou creat per beneficiar els grans empresaris castellano-andalusos.

Però bé, parlant concretament de les possibilitats que té l'economia marroquina, una primera cosa apareix clara i diàfana: els preus laborals són efec-

Algunes organitzacions agràries han anunciat que cremaran camions.

ELS POBLES LLUITEN PER LA INDEPENDÈNCIA

Acte de Solidaritat Internacional amb la intervenció de:

- J. Luis Alvarez Enpadantza - Senador a les Corts. HERRI BATASUNA.
- Hani Faidi - Organització per l'Alliberament de Palestina O.A.P.
- Encarna Garcia - Bloque Nacionalista Galego B.N.G.
- Francesc Torres - Crida a la Solidaritat.

**Dia 22 d'abril a les 19.30 hores
SALÓ D'ACTES DE LA FACULTAT
D'ECONÒMIQUES.**

**CRIDA A LA SOLIDARITAT EN DEFENSA DE LA
LLENGUA, LA CULTURA I LA NACIÓ CATALANES.**

25 d'abril

**ATUREM LA DESFETA. CAP A LA
SOBIRANIA NACIONAL**

MANIFESTACIÓ

**Dissabte dia 23 d'abril
a les 19 h. Plaça de Sant Agustí. València**

**CRIDA A LA SOLIDARITAT.
Jove Germania-Joves Independentistes-MCPV-LCR.**

**Al finalitzar es descobrirà una placa en
homenatge als valencians morts en defensa
de les llibertats nacionals.**

tivament baixos, però les atencions que reben les explotacions, difícilment poden comparar-se amb les nostres; ni amb la tecnologia que nosaltres anem incorporant, ni amb les possibilitats que tenim de produir molt millor que ells; d'altra banda, nosaltres tenim una certa estructura comercial bastant seriosa, tant del comerç privat com per les cooperatives que estan desplegant una xarxa a totes les llotges d'Europa que, encara que no són el millor que podem desitjar, dista molt de la burocràcia corrupta que controla el mercat dels productes agraris marroquins.

L'entrada en el nostre mercat dels productes marroquins, ens pot afectar; però únicament en aquells productes extraprimerencs que puguen col·locar, donat que ells, com a país tercer, estaran sotmesos a preus de referència, contingents, etc., com ho estàvem nosaltres fins ara (i encara ho estarem durant un període de temps —7 anys en els quals s'aniran reduint lentament—).

De tota manera, ha de quedar clar que per una banda, com és natural, ací establim uns controls fito-patològics que poden impedir l'entrada dels productes agrícoles marroquins, els quals difícilment compleixen les mesures que Europa —i el nostre país— exigeix, i que per altra banda cal encara la construcció d'una terminal de *Ferry* a Ceuta o Tànger i una altra a Algecires, la qual cosa no s'improvisa. Després hem de tenir també en compte que en plena campanya, els costos del transport *ferry* + camió —faran prou difícil que les taronges marroquines puguen ser massivament un problema competencial d'envergadura per a la producció citrícola valenciana.

Ara bé, quant a productes hortícoles de primor, la cosa pot canviar una mica. També és paradoxal que els únics que ens hem mogut per evitar el trànsit dels productes marroquins per la península hàgem estat els valencians, quan tothom sap que perjudica molt més Canàries, Andalusia i fins i tot Múrcia.

Fa molts anys que tenim clients seriosos i satisfets a quasi tot Europa. No és difícil pensar que aquesta relació la podem millorar; les nostres organitzacions agràries (OPA, Cooperatives), creixen i van endavant; es tecnifiquen, innoven i adapten les seues estructures comercials a les formes més eficaces de les empreses modernes. No cal espantar-se massa. Probablement aquest nou repte ens servirà per avançar encara més en l'organització i modernització del nostre camp. □